

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

12. LEDNA 2014

Z obsahu:

**Když putujete do svatyní
s celou rodinou,**

hlásáte evangelium

Homilie Svatého otce
Františka při mši svaté
se členy bratrstev,
nám. Sv. Petra v Římě
5. května 2013
- strana 2 -

**Odpuštění přináší
uzdravení**

Sestra Donata Uwimani-
paye ve službě smíření
po genocidě v Rwandě
- strana 4 -

**Kardinál Poupard:
Je zbytečné mluvit
o právech, nectí-li se
povinnosti**

- strana 6 -

**Modlitba
za jednotu křesťanů**
- strana 8 -

**„Kdo vytrvá až do konce,
bude spasen.“ (Mt 10,22)**

Eduard Werner
- strana 8 -

**Naše církve
a říšská noc pogromů**
Konrad Löw
- strana 9 -

**ÚSTR zveřejnil archiv
českého vysílání
Rádia Vatikán**
- strana 13 -

Janez Wolf: Ježíšův křest, 19. stol., Národní galerie v Lublani, Slovinsko

Editorial

Toto číslo Světla je ohraničeno svátkem Křtu Páně a sobotní památkou Panny Marie, Matky jednoty křesťanů. Můžeme říci, že to „pěkně k sobě ladí“: křest a jediná – katolická – církev, ve které jsme byli pokřtěni. Církve ustanovená Kristem, postavená na skále, kterou je svatý apoštol Petr, ale jejímiž členy jsou lidé hříšní, chybujiící. To „vše v jednom“, řečeno slovy dnešních reklam.

A přesto: Brány pekla církev nepřemohou. Dábel sice může opanovat duši jednotlivce, ale nikdy se mu nepodaří ovládnout celou církev. Ta se může díky hříchům mnohých dělit, ale vždy zůstane aspoň hrstka věrných Kristu, kteří se s patřičnou úctou klanějí svému Zakladateli a žijí s láskou podle jeho přikázání a uchovávají ve věrné čistotě jeho božské učení.

Neznamená to ovšem „složit ruce v klín“, protože je jasné, že církev bude trvat až do konce světa. Naopak: láska ke Kristu nás nutí „složit ruce k modlitbě“ a usilovně prosit, abychom všichni byli jedno. Ne však, jak my chceme – naše hříšné sklony by se i zde mohly projevit –, nýbrž jak chce On sám. A to je pak ta pravá jednota, která jediná může obstát před satanovými útoky vůči církvi a všem v ní pokřtěným. Můžeme tedy prosit o obojí zároveň: o jednotu církve a o zachování pravé víry, jejíž dar jsme při křtu obdrželi.

Jednota katolické církve a svatost jejich členů by měla být vzorem pro ostatní svět, který je rozdělen díky lidské pýše, tak toužící po svém kousku moci, bez ohledu na potřeby a štěstí druhého člověka. Když už nemůžeme nabídnout onu jednotu, zkusme vyprosit na Bohu nejprve aspoň svatost katolíků – i tak můžeme proměnit svět, katolickou církev nevyjímaje.

Na následujících stránkách opět vidíme, kam vede hřích. Ale také znovu jsme svědky, že Bůh je mocnější než veškerý hřích, který je dílem lidským. „Člověk a hříšník, to jsou dvě rozdílné věci: Člověk je Boží dílo, hříšník je tvé dílo, člověče.“ (sv. Augustin) A to je právě boj, o který v dějinách lidstva jde neustále – utváření takové lidské společnosti, která by byla obrazem šťastného života v ráji, života před prvním „ne“ Boží vůli.

Na prvním místě je však nutné najít svou vlastní jednotu s Bohem. Kde hledat, víme: modlitba, život ze svátostí, rozjímání, četba Písma svatého. ... Jen být důsledný. Svatý Augustin říká jasně: „Ten, kdo tě stvořil bez tebe, nevykoupí tě bez tebe.“

Daniel Dehner

Když putujete do svatyní s celou rodinou, hlásáte evangelium

Homilie Svatého otce Františka při mši svaté se členy bratrstev, nám. Sv. Petra v Římě 5. května 2013

Drazí bratři a sestry, máte odvalu, že jste přišli v tomto dešti... Kéž vám Bůh hojně požehná!

Jsem rád, že mohu v tomto Roce víry slavit tuto eucharistii věnovanou zvláštním způsobem náboženským bratrstvům, tradičním uskupením v církvi, která poměrně nedávno prošla obnovou a byla znovu objevena. Srdečně zdravím bratrstva, která přišla z různých částí světa! Díky za vaši účast a vaše svědectví.

V evangeliu jsme slyšeli úryvek z Ježíšových promluv na rozloučenou, podaných evangelistou Janem v kontextu Poslední večeře. Ježíš svěruje apoštolům svoje poslední myšlenky, jakousi duchovní závěť před svým odchodem. Dnešní text klade důraz na skutečnost, že křesťanská víra je cele soustředěna na vztah k Otci i Synu i Duchu Svatému. Kdo miluje Ježíše, přijímá k sobě Jeho i Otce a působením Ducha Svatého přijímá do svého srdce a do svého života evangelium. Je nám ukázán střed, z něhož všechno musí vycházet a ke kterému má všechno vést: milovat Boha, být Kristovými učedníky životem podle evangelia. Když se k vám obracel Benedikt XVI., použil slova *evangelní rozměr*. Drahá bratrstva, lidová zbožnost, jejímž důležitým výrazem jste, je pokladem církve a latinskoameričtí biskupové ji příznačně nazvali spiritualitou, mystikou, „prostorem setkání s Ježíšem Kristem“. Čerpejte neustále v Kristu, jenž je nevyčerpatelným pramenem, posilujte svoji víru, věnujte se duchovní formaci, osobní i komunitní modlitbě. Během staletí byla bratrstva líhni svatosti mnoha lidí, kteří jednoduše prožívali intenzivní vztah k Pánu. Kráčejte s rozhodností ke svatosti; nespokojte se s průměrným křesťanským životem; ať je tato vaše příslušnost především pro vás podnětem k větší lásce k Ježíši.

Také úryvek ze Skutků apoštolů, který jsme slyšeli, sděluje to, co je podstatné. V rodící se církvi bylo záhy potřeba rozlišovat to, co bylo pro bytí křesťana a pro následování Krista podstatné, od toho, co podstatné nebylo. Apoštolové a starší uspořádali v Jeruzalémě důležité shromáždění, první „koncil“ na toto téma kvůli problémům, které vznikly poté, co se začalo hlásat evangelium pohanům, nežidům. Byla to prozřetelnostní příležitost k lepšímu porozumění tomu, co je podstatné, tedy věřit v Ježíše Krista, který zemřel a vstal z mrtvých kvůli našim hříchům, a mít se rádi, jako nás miloval On. Všimněte si však, že těžkosti byly překonány nikoli zvenčí, ale v církvi. A tady je druhý bod, na který bych rád poukázal, stejně jako Benedikt XVI., a tím je *církevní rozměr*. Lidová zbožnost je cesta, která vede k podstatnému a je prožívána v církvi v hlubokém společenství s pastýři. Drazí bratři a sestry, církev vás má ráda! Buďte činorodí ve svých společenstvích jako živé buňky, živé kameny. Latinskoameričtí biskupové napsali, že lidová zbožnost, které jste výrazem, je „legitimní způsob života víry, způsob, jak se cítit součástí církve“ (*Dokument z Aparecidy*, 264). To je krásné: Legitimní způsob života víry, způsob, jak se cítit součástí církve. Milujte církev! Nechte se od ní vést! Ve farnostech, v diecézích buďte opravdovými plícemi víry a křesťanského života, svěžím vzduchem. Na tomto náměstí vidím obrovskou rozmanitost nejprve deštníků a nyní barev a insignií. Taková je církev: obrovské bohatství a různost výrazů, ve kterých se všechno sbíhá v jednotě k setkání s Kristem.

Chtěl bych přidat třetí prvek, který vás má charakterizovat: *misionářská povaha*. Máte specifické a důležité poslání, kterým je udržování živého vztahu víry

Dokončení na str. 7

Přijmi pozvání Ducha Svatého a následuj ho znovu do pusté krajiny u řeky Jordánu, na místě, kde jsi již dříve poznal Pánova předchůdce, jak hlásá a uděluje křest pokání. Dnes toto místo a tento křest posvěti svou přítomností sám Pán, který přijme Janův křest jako součást přípravy na své veřejné působení.

Zatímco čekáš na Ježíšův příchod, připomeň si, kdo je ten, na kterého čekáš. Z toho, co ti o něm již před staletími řekl Duch ústy proroka Izaiáše, poznáváš, že se na něm naplňuje odvěký Boží plán, jehož uskutečnění svěřil Otec s láskou právě svému jednorozrozenému Synu. Posílá ho, aby byl *prostředníkem smlouvy a světlem národů. Na jeho nauku čekají daleké kraje.* Bude se vyznačovat tichostí a mírumilovností, ale neustane v trpělivé práci, dokud nezaloží své království. Otcův Vyvolený se blíží, aby *otevřel oči slepých, vyvedl vězně ze žaláře a z temnot.* Není to přesně to, co potřebuješ? Nepoznáváš v něm svého vytouženého vůdce a dobrodince? Děkuj Otcovi z celého srdce za tento dar a za velkou naději, která zahání všechnu sklíčenost a nejistotu.

Dej dobrý pozor, abys Ježíše nepřehlédl v zástupech, které sem přicházejí. On, aby se dostavil na vyvolené místo veřejného pokání a očistění, musel ujít desítky kilometrů. Pán přichází a řadí se mezi hříšníky, kteří připutovali, aby vyznali své viny a byli Janovým křtem očistěni. Tak jak je poslušný vůli svého Otce, tak se dobrovolně podřizuje samovolnému řádu, který tu panuje, a trpělivě čeká, až na něho přijde řada. Každý, kdo ho tu vidí, ho pokládá za jednoho z nesčetných kajicníků. Ježíš se nijak neohrazuje, nevyžaduje zvláštní přístup ani výjimku. Připomínej si tuto dojemnou scénu, kdykoliv tě bude chtít opanovat nepřijemná obava, zda tě okolí nepokládá za horšího, než vidíš sám sebe, a kdy cítíš neodolatelnou potřebu omlouvat se, ohrazovat, vysvětlovat a poukazovat na okolnosti nebo na druhé lidi. Pros pokorného Kajicníka, aby tě naučil nestarat se o jinou pověst, než kterou máš před tváří Nejvyššího.

Ježíš tu stojí ve jménu svého posláni jako hříšník před vševědoucím a nej-spravedlivějším Otcem z jediného důvodu: bere na sebe všechnu lidskou vinu do všech důsledků. Je to počátek dlouhé

Otec a Syn

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

To je můj milovaný Syn.

cesty, na které povleče stále narůstající břemeno lidských hříchů až na Kalvárii. Když tu stojí jako hříšník, zastupuje tak i tebe. Nesluší se, abys pokorně a vděčně přijal z tohoto břemene na sebe více než jen svůj podíl?

Zařaď se tedy mezi kajicníky a nesnaž se o únik ani o výhody tím, že se budeš srovnávat s jinými či hledat výhodnější místo. Raději přemýšlej, co bys mohl nabídnout nebeskému Otcovi na odčinění svých těžkých provinění, a nezapomínej ani na své nepřiznané viny, na zlo, které jsi za sebou zanechal a které sis nepřipouštěl, protože ti v tom bránila zaslíbenost a sebeláska. Pros Ducha Svatého o odvahu připojit se bezvýhradně k Ježíši, který již nyní nabízí Otcovi jako smírnou oběť sám sebe. I když ještě stále pocituješ nerozhodnost nebo strach, neodcházej. Snad najdeš sílu v tom, čeho můžeš být za chvíli svědkem.

Konečně přišla řada na Ježíše. Pán nebe a země stanul ve vodách Jordánu tváří v tvář svému Předchůdci. Když se setkali poprvé, Jan *se pohnul radostí v matčině lůně*⁽¹⁾. Nyní jím pohnula nejhlubší úcta a pokora. Tento vyvolený světec a prorok se necítí hoden vykonat to, k čemu byl povolán. Nediv se, že se zdráhá Ježíši vyhovět. Vidí po pravdě, jaká propast leží mezi člověkem a Bohem, i když se tento Bůh *stal člověkem*. Při pohledu na Jana si uvědom, jak je potřebné zachovat si pokornou úctu k nekonečné Boží vznešenosti i tehdy, když se ti Bůh tak obdivuhodně přibližuje, že zcela skrývá svůj majestát. Čím bude pro tebe zřetelnější nekonečná svatost Nejvyššího ve srovnání s tvou propastnou nicotou, tím více můžeš obdivovat a ocenit neuvěřitelně pokornou cestu lásky, která přivádí samotného Boha až do nitra tvé hříšné duše.

Ježíš se podvolil podstoupit tento kající křest, *aby se naplnila všechna spravedlnost*. Vnější obřad je zjevným znamením, že Boží Syn přijímá posláni *Beránka, který snímá hříchy světa*⁽²⁾. Svým kajícím úkonem posvěcuje pramen blahodárné

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnajícím knot neuhásí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje. Já, Hospodin, jsem tě povolal s láskou, vzal jsem tě za ruku, chránil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kteří bydlí ve tmách.“

2. čtení - Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše

Dokončení na str. 7

vody, aby se otevřela stavidla Božího slítování všem, kteří z něho budou čerpat odpuštění. Aby ti vrátil důstojnost, kterou jsi ztratil hříchem, Ježíš se zříká své důstojnosti a usmíruje Otcovu spravedlnost svým nejhlubším ponižením.

Naslouchej s nejvyšší úctou, jak Otec vyznává přede všemi svou lásku ke svému Synu. Přijímá jeho modlitbu a oběť s tak velkým zalíbením, že je nemůže neprojevovat. Nyní Otcův Duch obdaří Pána silou, aby svou oběť mohl dovést k naplnění. Proč se obáváš, že i tobě nedá potřebnou sílu, jestliže mu také nabídneš v oběť sám sebe? Pokloň se svému Pánu s vděčností a úctou a řekni mu s plnou důvěrou všechno, co ti napovídá tvé srdce. Uvidíš, že Ježíš ti *zjedná pokoj a nasytí tě jadrnou pšenici*.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 1,44; ⁽²⁾ srov. Jan 1,29;

⁽³⁾ resp. žalm 147

Odpuštění přináší uzdravení

Sestra Donata Uwimanipaye
ve službě smíření po genocidě v Rwandě

Více než milion zmasakrovaných Rwandanů – to je bilance strašného vraždění národů mezi Hutuy a Tutsii v roce 1994. Mohou zúčastnění na něco takového zapomenout nebo vůbec odpustit? Jak se dá dále žít s pocity nenávisti, zoufalství, smutku, hluboké deprese? Protože lidé v Rwandě nálehavě potřebují smíření, založila sestra Donata Uwimanipaye společnost „Misiónářky míru“. Tím otevírá svým krajanům cestu, aby se zakotvili v Kristu a navzájem si odpustili. O tom všem a o jejím životě jsem si povídala s touto působivou, milou ženou, když byla ve Vídni na cestě, aby sbírala dary.

* * *

Sestra Donata přišla na svět na severu Rwandy na konci padesátých let 20. století jako jedno z deseti dětí v katolické rodině. Ještě před jejím narozením ji matka zasvětila Panně Marii. Rodina nezanedbala žádnou neděli mši svatou. Víru jí nevštipili jenom její rodiče, ale také řádové sestry, u kterých dostala školské vzdělávání. Už koncem svého školního vzdělávání se cítila Donata být přitahována

svatými. O svátku svého patrona prosila, aby mohla školu na několik hodin opustit, aby se mohla modlit v kostele, vzdáleném dvě hodiny chůze!

Nebyl tak dlouhý pěší pochod nebezpečný? „Bezpečný úplně nebyl. Když jsme v neděli chtěli být na 7 hodin ráno na mši svaté, museli jsme také vyjít v 5 hodin, potmě, po úzkých stezkách přes hory a údolí. Ale když jsem na své jmeniny chtěla jít do kostela, našel se vždycky někdo z velké rodiny, kdo mě doprovodil.“ Který bratr by to tady u nás pro svoji sestru udělal?

Její závěrečné vysvědčení ji opravňovalo, aby mohla od roku 1977 vyučovat v některé národní škole. Potom, co se seznámila s charismatickou obnovou víry a Mariinými legiemi, cítila se být povolána k životu v klášteře. Proto opustila roku 1981 rodný dům a vstoupila k „Sestrám Panny Marie“, k prvnímu ženskému řádu v Rwandě.

To je ten rok, kdy začala církví uznávaná zjevení Matky Boží v Kibeho. „Byl to výjimečný rok. Byli jsme přítomni u některých zjevení. Vizionáři nám dávali toto poselství: Je na naší generaci, na na-

ší kultuře, abychom reformovali, pozměnili svoje zvyky a svoji křesťanskou víru. A jestliže se teď nebudeme postit, budeme to muset později dělat proti své vůli. – Samozřejmě, že jsme chtěli změnit dějiny naší země k lepšímu. Ale mysleli jsme přitom na pozdější dobu, nepochopili jsme, že s tím máme začít hned. Jinak bude, jak řekla Matka Boží, příliš pozdě. My v Rwandě jsme správně nepochopili situaci, poselství jsme brali na lehkou váhu a neptali se sami sebe: Jak se mám měnit? Také lidé ve vládě nepochopili, že i oni se mají postit a obrátit.“

A uzavírá důrazně: „Genocida nám ukázala, že ďábel je mocný a nesmí se podceňovat. Nechali jsme mu otevřené dveře. Ďábel ale není silnější než Bůh. Dnes to můžeme dosvědčit, k tomu žijeme: Kultura smrti, kterou ďábel šíří, není silnější než kultura života, která je od Boha.“

Skutečně to vřelo už dlouho mezi oběma kmeny v zemi, mezi Tutsii a Hutuy. A splnilo se všechno, co Matka Boží předpověděla, potom v roce 1994: došlo k opravdové vraždě národa. Na začátku roku byly jako mladé sestry vyslány svým řádem na vzdělání do Freiburgu a do Švýcarska. A 6. dubna – v den, kdy prezident Rwandy, Hutu, byl zavražděn Tutsii – katastrofa začala. Sestra Donata byla právě v Taizé, aby poznala jiné způsoby zvěstování víry.

Ve zpětném pohledu na událost mi vyprávěla: „Už toho dne jsem v modlitbě cítila, jak strašné to bude. Bylo jasné, že zavraždění prezidenta by mohlo mít hroznivé následky. Když mě Bůh chtěl toho uchránit, znamená to pro mě, že mi dá úkol pro další dějiny země.“ Tím začíná ihned, jak je to možné, se zvláštní duchovní cestou, která povede k pozdější mírové iniciativě.

Tehdy se přenáší chaos v Rwandě na vztahy Rwandanů ve Švýcarsku. Nálada mezi jejími krajanými je napjatá. O své rodině doma nemá žádné zprávy. V této situaci nejistoty se stává Bůh jediným pevným bodem. Ve všech záležitostech se spoléhá na vedení Ducha Svatého.

Co se ale stalo s její rodinou během masakrů, ptám se. Otec, dvě její sestry a jeden bratr jejího otce byli zavražděni, jak se dověděla později. A o jejím jediném, tenkrát ještě živém bratrovi, zmizely od

Kanonizace Petra Fabera SJ

Od 17. prosince má církev nového světce. Papež František se rozhodl rozšířit na celou církev kult bl. Petra Fabera (1506–1546), prvního učedníka sv. Ignáce z Loyoly a jednoho z prvních jezuitů. Jeho kanonizační proces trval několik století. Postulátor P. Anton Witwer SJ k tomu řekl: „Proces byl ukončen na výslovné přání Svatého otce. Papež, který chová k Petru Faberovi zvláštní úctu, se rozhodl udělit dispens od zázraku, jak je v těchto případech vyžadován, a rozšířil na celou církev jeho kult, dosud omezený na Tovaryšstvo Ježíšovo a francouzskou

diecézi Annecy. Petr Faber byl prvním knězem mezi jezuitami. Vysvěcen byl v roce 1534. Právě on v témže roce sloužil na Montmartru mši, během níž všichni první jezuité, včetně sv. Ignáce, složili sliby. Petr Faber byl tehdy jako kněz zodpovědný za celou skupinu, byl jejich duchovním vůdcem. Proto také jeho způsob prožívání kněžství významně ovlivnil všechny první jezuity, kteří byli vysvěceni teprve o tři roky později. Takže pokud jde o kněžství, je to nejvýznamnější postava Tovaryšstva Ježíšova.“

Podle www.radiovaticana.cz

té doby všechny stopy. „Moje matka měla to »štěstí«, že před genocidou zemřela přirozenou smrtí,“ vypráví sestra se smutným úsměvem, aby hned dodala: „Tyto zprávy byly natolik strašné, že mě utvrzovaly v tom, abych později dělala něco k usmíření lidí.“

V následujících letech se sestra Donata soustředila ve Švýcarsku na své studium a na svoji budoucí úlohu. V roce 1998 dostala příležitost, aby se zúčastnila po šest měsíců v USA vzdělávání u „Iowa, Nebraska Peace Institute for Mediation“. Při tom se zúčastní meditací ve školách a ve vězeních při těžkých konfliktech. „Chtěla bych jednou pomoci ukončit kruh násilí v naší zemi,“ řekla. Po návratu zpět do Švýcarska dokončuje studium všeobecné a klinické psychologie a teologie magisterskou prací.

V roce 2001 přišla konečně zpátky do Rwandy. Tady jsou lidé nesmiřitelní, depresivní, bez odvahy a bez sil. Minulost není zpracovaná, mládež se přestala učit. Mladí se ještě alespoň dají oslovit. „Vy jste přežili, vy teď musíte žít – ale lépe, říkala jsem chlapcům,“ vypráví mi sestra.

Vlastně by chtěla všechno to, co si rozpracovala a vymodlila, ihned věnovat pro mír v zemi. Její řád ji ale nejdříve pověřil funkcí ředitelky jedné střední školy. Ještě během doby, kdy vykonává toto poslání – až do roku 2009 – začíná zakládat novou společnost: „Misionářky míru Krista Krále“.

K tomu vysvětluje: „Naše země byla už v roce 1946 zasvěcena Kristu. Měli jsme tedy svazek s Kristem Králem. Proto jsem se zeptala: Co nám chybělo, že mohla nastat tato katastrofa? Proč ty nemilosrdné vraždy? Cožpak jsme nebyli zemí s více než 80 % křesťanů? Odpověď zněla: Nebyli jsme dostatečně s Bohem ve spojení, necítili jsme se s Ním být dostatečně svázáni. Proto dělali mnozí to, co jim vrchnost přikázala: »Řekli nám, že musíme ty druhé zabít, protože jinak by oni zabili nás,« říkali potom vrazi. »Tak jsme to udělali.« Neměli tedy jednoduše žádné fungující svědomí. Musíme proto začít s výchovou svědomí, potřebujeme novou evangelizaci, musíme jít více do hloubky, být správně zakotveni v modlitbě. To by mohlo zachránit naši zemi. Mír nepřichází z ničeho, nikoliv od politiků. Mír může přijít jenom od Boha.“

Sestra Donata Uwimanipaye

Protože se kněží ještě nevrátili do venkovských oblastí, nebyly tam ani řádové sestry, obracejí se na katechety, aby začali v kostele rozdělovat Nejsvětější svátost. Když se to lidé dovídají, přicházejí v zástupech. U Pána se cítí bezpečni. Tak začíná něco rozkvétat. Zakládá se první společnost „Misionářek míru“. Druhá vzniká v místě školy. Jsou to hlavně mladí lidé, kteří se scházejí k modlitbě za mír.

Aby udržela kontakt mezi těmito dvěma skupinami, musí sestra ujít větší vzdálenosti pěšky. Někdy ji přitom doprovází mládež. „Jak je to daleko?“ ptám se. „No, po silnicích je to 100 kilometrů.“ Jsem překvapena! „Ne, ne,“ usmívá se, „já nechodím po silnici, nýbrž po řece a přes kopce. Tak je to jenom asi 50 kilometrů!“ I tak – je to neuvěřitelné!

Devět let tak sestra Donata chodí vedle své práce ředitelky pěšky sem a tam. Ale potom, co se společnosti rozrůstají, prosí řád, aby ji uvolnil pro další mírové projekty. Tak tedy opouští školu a věnuje se cílevědomě výchově „Misionářek míru“ a vzniku dalších společenství. Brzo se její aktivity rozšíří téměř do celé země. Vzniká noviciát pro nové společnosti, v němž se budou vzdělávat mladiství,

Sestra Donata s Alexou Gaspariovou

kterí se zajímají o meditaci míru a smíření v Rwandě.

V současnosti působí v mnoha diecézích, v nichž žije 5 z 12 milionů Rwandců. „Mnoho lidí přichází mezitím do těchto meditačních skupin, aby se modlili za mír a smíření. Mnozí se modlí za uzdravení po zraněních nejrůznějšího druhu. V centrech se starají o duševně zraněné lidi. Tak se podaří mnohým odpustit a smířit se, často mnozí prosí přeživší nebo příbuzné zavražděných za odpuštění za své činy. To nemusí být vždycky vražda, mohou to být také zrady, nenávisť, závist a zbabělost. Tady je tolik zranění,“ říká a já se dívám na ni, jak jí leží na srdci utrpení a bolest těchto lidí.

Neúnavně a v pevné důvěře v modlitbu a vedení Ducha Svatého se ponořuje v posledních letech do snah o smíření a mír. Spiritualita „Společenství misionářek míru“ si bere Krista Krále jako příklad a spočívá na třech pilířích: bezpodmínečná láska, která je otevřena pro všechny, slitování a citlivost ke všem, kteří trpí.

Na vysvětlenou k tomu dodává: „Viděli jsme, že se této citlivosti nedostává pro ostatní, kteří nepatří k vlastní skupině. A tak jsme hledali, kdo dnes nejvíce trpí v našem společenství nedostatkem citlivosti, a to jsou invalidní děti. Jsou považovány za ostudu. Schovávají je za dům, nebo je uzavírají, aby nikdo nemohl vidět, že tady žije postižené dítě. Tak jsme si umínili, že těmito ubožákům pomůžeme k tomu, aby jednoho dne mohli žít jako všichni ostatní lidé.“

Díky jednomu daru z Rakouska jsme mohli v jednom centru zřídit domov pro tyto ubožáky. Děti teď dostávají také léky a psychologické ošetření a nemálo z nich se uzdravilo. Sestra šťastně vypráví: „Především jim pomáhá láska, kterou tady dostávají, přichylnost, přijetí jich takových, jaké jsou. Děti ožívají, učí se společně se zdravými dětmi a dostávají naději do života.“

Mateřskou školu pro 3–6leté navštěvuje v této době 100 postižených a nepostižených dětí. „Později se mohou děti u nás také vyučit pro budoucí povolání,“ dodává sestra Donata. Děti teď ošetřuje několik z 56 členů „Společenství misionářek míru“. Kromě toho je zaměstnáno 15 učitelů, protože všechny děti musí zvládnout běžné státem předepsané učivo.

► „Na darovaných šicích strojích nebo jiných přístrojích vyrábějí žáci potom různé výrobky, které pak prodáváme, například trička. Když později odejdou, udržujeme s nimi kontakt,“ říká. Zvláště důležité je pro ni ovšem uvádění dětí do hodnot, jakými jsou mírumilovnost, vzájemná pomoc, bezpodmínečné vzájemné přijetí.

Jak se takové uvádění děje? „Společným soužitím, při kterém se starají o sebe navzájem, vzájemně si pomáhají, učí se dělit s ostatními, učí se snášet rozdíly, které mezi nimi jsou, a mít se navzájem rádi. Velkou roli hraje modlitba. Jedenkrát v týdnu je pro všechny žáky i děti ze školky mše svatá. Vědí také, že se před jídlem modlí a děkuje Bohu, že se návštěvníci mají zdvořile pozdravit atd. Dobré mravy a hodnoty mají vést ke vzájemnosti v míru.“

V současné době mohou poskytnout péči tohoto druhu jenom v jednom centru. V ostatních centrech o děti pečují jenom v pozdním odpolední. „Přicházejí vlastně všechny děti,“ říká sestra Donata radostně, „je lhostejné, jakou mají etnickou nebo náboženskou příslušnost, aby dostaly v odpoledních hodinách duchovní vzdělání, aby si spolu hrály, zpívaly a tančily. Říkáme tomu »dětská odpoledne«. V této společnosti se učí vzájemně spolu žít. Chápu, že ten druhý je bratr nebo sestra.“

Zpátky k těm modlitebním skupinám: „Zde se uskutečnilo už mnoho smíření, i když je tam také ještě mnoho bídy. V některých modlitebních skupinách sedí vedle sebe dřívější nepřátelé, modlí se společně – i když se mimo společenství nedokážou pozdravit. Bohudíky máme

ale také případy, kdy si dřívější nepřátelé odpustili a teď jsou mezi sebou spojeni modlitbou. Není to neuvěřitelný zážrak?!“ Ano, je to sotva k uvěření, co tyto trpělivé sestry s pomocí Ducha Svatého už uvedly do chodu.

„Bylo tu jedno děvče, které přestalo mluvit,“ vyprávěla. „Ona jako jediná z jejich rodiny přežila vraždění. Nejen že byli před jejíma očima zavražděni rodiče, pak ji ještě také mučili, ale nechali živou, aby trpěla. Přišla do skupiny, aby se modlila, ale nechtěla být členkou společenství. Pro ni bylo všechno, co viděla, černé: květiny, lidé – jednoduše všechno bylo zlé a smrtelné. Toto děvče mělo tedy mnoho co odpouštět.“

Společnými modlitbami, rozpracováním utrpení ve skupině začala pomalu zase mluvit. Protože ve skupině se měl každý pokusit hlasitě se vyslovit, komu odpouští, mohla také ona tiše zamumlat slovo „odpouštím“. Tak se vrátila zpátky do života. Dnes vydává svědectví o tom, co působí modlitba: hojí nejhorší rány a vede k odpuštění a ke smíření.

A ještě něco mi sestra Donata vyprávěla: „Každý rok v dubnu, v měsíci, kdy masakr začal, vystoupily u mnoha lidí kruté vzpomínky: třeba Odetta, když jsme šli do kostela, náhle začala křičet a schovávala se pod lavice: »Jsou tady, přicházejí!« křičela a viděla ty strašné výjevy z té doby znovu. Také ona se modlitbami a společenstvím nakonec uzdravila z vracejícího se strachu. Dnes má dobře prosperující podnik se zaměstnanci a stále nás chodí navštěvovat. Každému, kdo to chce slyšet, dosvědčuje, že je navenek i uvnitř úplně uzdravená.“

Existují také tělesná uzdravení? „Ano, duševní a také tělesná. Vždyť duševně nemocní lidé onemocní často také tělesně. Když se ale vyléčí duševně, stanou se často zase zdravými také tělesně. U Cécile tomu bylo takto: Viděla, jak byl její bratr zavražděn, a pokoušela se schovat. Když konečně hledala ochranu v jednom klášteře, jedna sestra ji vyhodila a ještě ji vyrazila nepřátelům.“ Vidím, jak těžce to sestra Donata nese, když to vypráví. „Nepřáteli byla Cécile potom strašně zneužitá – tak těžce, že od té doby už nemohla chodit. My jsme ji znali jenom na vozíku. Dostavovala se vždy znovu do naší modlitební skupiny, prosila o modlitbu za sebe,

Kardinál Poupard: Je zbytečné mluvit o právech, nectí-li se povinnosti

Chceme-li „rekonstruovat“ Evropu, nesmíme začínat od střechy, nýbrž od základů – zdůraznil kardinál Paul Poupard na mezinárodní konferenci organizované Institutem Roberta Schumana pro Evropu, která připomínala 50. výročí smrti státníka a „otce Evropy“, jehož jméno nese. Emeritní předseda papežské rady pro kulturu zdůraznil, že mluvit o „právech“ je veskrze zbytečné, pokud nikdo nezná pravý význam tohoto termínu a nebyl vychován k tomu, aby ctil povinnosti. „Je nutné vychovávat k námaze, překonávání překážek a ke schopnosti trpět... chybí nám vysoké ideály a vůle k jejich uskutečnění,“ řekl vatikánský kardinál. „Opustili jsme ideu solidární komunity a omezili jsme se ekonomickou unií,“ pránýřoval současný stav věcí kardinál Poupard s odvoláním na slavnou Schumanovu proklamaci z 9. května 1950, ve které stojí: „Evropu není možné vybudovat jednou provždy a najednou, nýbrž povstane z konkrétních realizací, které budou vytvářet zejména faktickou solidaritu.“ Hledání společného dobra pro všechny evropské národy – po-

kračoval kardinál Poupard – bylo však pokradmu nahrazeno egoistickým jednáním a individuálními zájmy. Důsledkem toho je pocit hluboké frustrace, posílený ekonomickou krizí a evidentní bezmocí politiků. Nelze už najít konkrétní viníky, které by demokratické volby mohly vyměnit za někoho jiného. Narůstá proto hluboká nedůvěra ke vzdálené struktuře nazývané „Evropa“, považované za technokratický aparát a nekontrolovatelný zdroj všech potíží. „Politika, která nedovedla, nemohla či nechtěla ovládnout ekonomii, je dnes vnímána jako bezmocná před finančnictvím bez tváře a bez ducha, které je zdanlivě všudypřítomné a všemohoucí. Mýtus globální správy vyhasl. OSN vykazuje vnitřní rozkol a politická rozhodnutí uvnitř Evropské unie často poškozují samotnou ideu společného dobra, kterou měla podporovat společná měna.“ Podle kardinála Pouparda je v této situaci nezbytné, aby Evropa objevila svou identitu, dostala tvář a jasně identifikovatelné cíle, odpovídající přáním jejich občanů.

Podle www.radiovaticana.cz

nechápal ale, že musí ke svému uzdravení přispět odpuštěním. Prosili jsme ji, aby napsala seznam všech těch lidí, kterým by chtěla odpustit. Byl to velmi dlouhý seznam, protože skoro celá její rodina byla vyvražděna. Každý den ráno se měla na ten list podívat a říci: Chci odpustit.

Odpustit není snadné a má to mnoho společného s vůlí! Jedenkrát při mši za uzdravení – tyto mše měly ohromný příliv návštěvníků – zdůraznil P. Ubald (kněz, který je teď duchovním rektorem společenství), jak to on vždycky dělá: »Kdo není schopen odpustit a sám o odpuštění prosit, nese s sebou těžkou zátěž.« Při těchto slovech mohla Cécile náhle odpustit! Dojela se svým pojízdným křeslem ještě domů, tam ale zjistila, že může zase vstát. A brzo byla schopná úplně normálně chodit.“

Ale to není všechno: „Cécile přišla k nám a prosila o pomoc: Chtěla Bohu poděkovat – vždyť moci odpustit, to je milost! Z vděčnosti chtěla jít do vězení za těmi lidmi, kteří jí přivodili tak těžké utrpení, a ze své strany jim odpustit.“

„Jak prosím?“ ptala jsem se překvapeně. „Ano,“ usmívá se sestra mému nevěřícímu obličej, „chtěla prosit o odpuštění vraha svého bratra. Byla si totiž vědoma toho, že tento člověk se pro ni stal jakoby mrtvým, protože mu odepřela všechnu lidskou důstojnost. Šla tedy do vězení, nejdříve k vrahovi svého bratra, který chtěl zpočátku všechno svalit na jiné. Když mu ale Cécile řekla, že mu teď odpouští a že by chtěla také jeho poprosit o odpuštění, protože pro ni byl jakoby mrtvý, odpověděl tento muž: »Uvidět tě ještě jednou bude pro mě velkým štěstím.« Jinak tomu bylo při návštěvě rádové sestry ve vězení: ta si ještě nebyla vědoma své viny. Cécile jí přesto odpustila.“

Teď provozuje malý obchod, cítí se dobře a také ráda vypráví, že s odpuštěním je možné duševní i tělesné uzdravení.

Ostatně, sestra Donata se ani slovem nezmínila o všech těch obtížích, které měla s překonáním sebe samé, a kolikou trpělivostí se musela ozbrojit. Jejím cílem je především, aby svým krajanům, ale vlastně nám všem přinesla důvěru, že odpuštění a smíření je s pomocí Boží možné, stejně jako uzdravení. Neměla bych se pokusit to změnit také já ve svém životě?!

Z VISION 2000 - 6/2013 přeložil -mp-

Když putujete do svatyní s celou rodinou, hlásáte evangelium – dokončení ze str. 2

a lidových kultur, do nichž patříte, a činite tak prostřednictvím lidové zbožnosti. Například když v procesi nesete kříž s velkou úctou a láskou k Pánu, nekonáte pouze vnější úkon. Ukazujete na ústřední postavení Pánova velikonočního tajemství, jeho umučení, smrti a zmrtvýchvstání, kterým nás vykoupil, a ukazujete nejprve sobě a společenství, že je třeba následovat Krista na konkrétní cestě života, aby nás přetvořil. Rovněž tak, když projevujete hlubokou úctu k Panně Marii, ukazujete na nejvznešenější realizaci křesťanského bytí, na Tu, která svoji vírou a poslušností Boží vůli, jakož i svým rozjímáním Ježíšových slov a skutků je dokonalou učednicí Páně (srov. *Lumen gentium*, 53). Tuto víru, která se rodí ze slyšení Božího slova, projevujete formami, které užívají smyslů, citů a symbolů různých kultur. Tím ji pomáháte předávat lidem, zvláště prostým, těm, které Ježíš v evangeliu nazývá „maličkými“. Vskutku, „putovat společně ke svatyním a účastnit se dalších manifestací lidové zbožnosti, vodit s sebou také děti a zvat další lidi, je samo o sobě úkon evangelizace“ (*Dokument z Aparecidy*, 264). Když putujete do svatyní spolu s rodinou a svými dětmi, konáte skutek evangelizace. V tom je třeba pokračovat. Buďte také opravdovými evangelizátory! Vaše iniciativy ať jsou „mostem“, cestou, abyste přinášeli Krista a kráčeli s Ním. V tomto duchu věnujte vždycky pozornost lásce. Každý křesťan a každá komunita jsou misionářští v té míře,

v jaké nosí a žijí evangelium a dosvědčují Boží lásku ke všem, zvláště k těm, kdo se ocitají v těžkostech. Buďte misionáři Boží lásky a něhy! Buďte misionáři milosrdenství Boha, který nám stále odpouští, stále nás očekává a velmi nás miluje.

Evangelní a církevní rozměr, misionářská povaha. Tři dimenze. Nezapomínejme na ně. Prosme Pána, aby vždy orientoval naši mysl a naše srdce k sobě jako živé kameny církve, aby každé naše konání a celý náš křesťanský život byly zářivým svědectvím jeho milosrdenství a jeho lásky. Tak budeme kráčet k cíli našeho pozemského putování, k té tak nádherné svatyni, nebeskému Jeruzalému. Tam už nebude žádný chrám: Bůh sám a Beránek budou jeho chrámem; a světlo slunce a měsíce přenechají místo slávě Nejvyššího. Kéž se tak stane!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.“

Evangelium – Mt 3,13-17

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš

ke mně?“ Ježíš mu však na to řekl: „Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom naplnili Boží spravedlnost.“ I vyhověl mu.

Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“

Modlitba za jednotu křesťanů

Pane Ježíši,
v předvečer své smrti
jsi za nás prosil,
aby všichni tvoji učedníci
byli jedno, jako ty ve svém Otci
a tvůj Otec v tobě.

Dej nám, abychom bolestně
pocítovali svou nesjednocenost
jako nevěru.

Dej nám, abychom poctivě
uznali a statečně odvrhli
svou lhostejnost,
nedůvěru a vzájemné nepřátelství.

Dopřej nám,
abychom se všichni bez výjimky
sešli v tobě,
aby nejen z našich úst,
ale také z našich srdcí
neustále stoupala tvá modlitba
za jednotu křesťanů.

Za takovou jednotu,
jak ty ji chceš, a těmi prostředky,
jak ty je chceš.

Dej, abychom v tobě,
který jsi dokonalá láska,
našli cestu,
jež vede k jednotě
v tvé lásce a v tvé pravdě.

Amen.

„Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ (Mt 10,22)

Mutwald William Hengelbrock

Nejen do Německa přicházejí misionáři z jiných zemí, aby navrátili zpět hodnoty, které přináší Kristova radostná zvěst. Jsme nuceni připustit, že i naše země by se jen stěží obešla bez pomoci kněží a sester z jiných koutů světa. To je zároveň svědectvím jednoty misionářského poslání, na kterém stojí hlásání Boží spásy.

Katolická církev je univerzální. Svátosti a radostná zvěst platí ve všech dobách a ve všech zemích – je jedno, z jaké země misionář přichází a jakou má barvu kůže. To věděli také kněží, misijní sestry, lékaři a učitelé v 19. a 20. století, kteří s nasazením života šířili v Africe a Asii evangelium. Dnes přicházejí misionáři z Afriky a Asie k nám, aby v Německu, které se mezitím stalo misijní zemí, vypomáhali. Evangelium se našťástí vrací zpět.

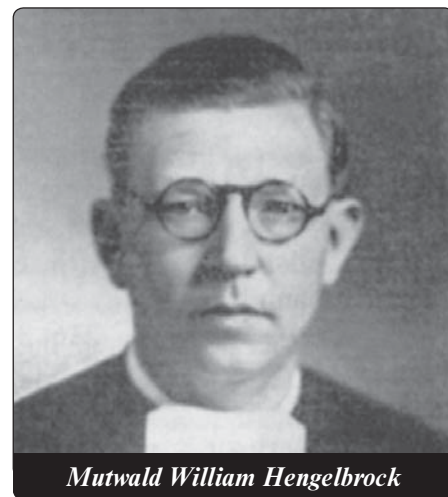
K evropským misionářům, kteří v Asii zvěštovali evangelium, patřili také Bratři křesťanských škol. Jedním z nich byl bratr **Mutwald William Hengelbrock**. Narodil se roku 1907 v Osnabrücku v rodině křesťana, sochaře. Ve 23 letech vstoupil do Řádu školských bratří. Po učitelském studiu byl poslán na Dálný východ, aby své vzdělání doplnil v anglickém učitelském semináři. Jeho prvním vyučovacím místem byla anglická kolonie Malacka v Malajsii.

Při vypuknutí války v roce 1939 byli němečtí řádoví bratři z této oblasti vykážani. Našli ale pohotově přijetí v De La Salle Kolleg v Manile, kde bylo více než 1200 žáků a studentů. Bratr Mutwald vyučoval hlavně náboženství, ale také vázání knih a kreslení. Školští bratři přivedli své školy, a dokonce jednu univerzitu k vysokému uznání. Řemeslníci a akademikové se vyučili svým povoláním na křesťanském základě.

Když na jaře 1945 obsadili Manilu Japonci, radil bratr Mutwald svým spolubratřím, aby z bezpečnostních důvodů školu dočasně opustili a vyhledali si ochranu na nějakém pokud možno bezpečném místě. Ale nadřizený, který byl současně ředitelem školy, tento plán odmítl. Říkal: „Bud' to tady společně zemřeme, nebo budeme společně zachráněni.“

S těžkým srdcem bratři poslechli, protože jim to přikazoval jejich slib poslušnosti.

Strach před masakrem v této japonsko-americké válce zachvátil také civilní obyvatelstvo ve městě, takže mnoho rodin uteklo do velké školní budovy školských bratří. V neděli 12. února 1945 se objevil

u brány japonský důstojník s asi 20 vojáky. Ti už měli bodáky nasazené a upevněny na puškách. Po pronikavém výkřiku oficíra nastalo krveprolití. Na bezbranné mnichy a shromážděné uprchlé rodiny začali střílet, zapichovali je a některé ještě zaživa rozčtvrtili. Ze 17 přítomných školských bratří přežil jenom jeden těžce zraněný. Ten pod hromadou mrtvol předstíral rovněž mrtvého. Celkem bylo po krveprolití napočítáno 43 mrtvol, mezi nimi i bratr Mutwald.

Zfanatizovaní japonští vojáci považovali všechny cizince z Evropy a Ameriky za podezřelé – především když šířili cizí náboženství. Z lidských hledisek byla jejich smrt nesmyslná. Před Bohem ale není žádná oběť ztracená. Kdo přijímá misionáře ze zahraničí, přijímá s nimi univerzitu církve a také podstatu víry.

Z Der Fels 12/2012 přeložil -mp-

Naše církve a říšská noc pogromů

Po 75 letech

Po všechny roky si budeme stále znovu připomínat, jak událostmi z 9. listopadu 1938 byl „národ básníků a myslitelů“ svým politickým vedením vydán celosvětovému pohrdání. Každý polovzdělaný Němec by měl vědět o tom, co přišlo z čistého nebe ve 20. století po narození Krista a co bylo možné (a ještě je možné i dnes!): tisíce Židů bylo zavražděno, okolo 30 000 se dostalo na týdny nebo měsíce do zajetí koncentračních táborů, zvláště do Dachau. Většina synagog, židovských modliteben a obchodů byla těžce poškozena, některé dokonce úplně zničeny.

Proto je zcela pochopitelné, že tento pogrom bude stále předmětem zkoumání a publicity, i když hlavní zodpovědní, totiž Hitler, Goebbels a jejich fanatičtí následovníci (zvláště SA) od začátku byli u toho, a něco opravdu nového se asi už nedovíme. Stále se opakující otázka zní: Jak se zachovala většina národa, jak katolická církev?

O tom se bude znovu a znovu debatovat a publikovat. Není povinen každý, kdo je vystaven nepravým obviněním, odporovat, když věří, že má lepší důkazy a doklady?

* * *

Právě k tomuto památnému výročí roku 2013 napsal Raphael Gross, vedoucí Institutu Leo Baecka v Londýně, ředitel židovského muzea ve Frankfurtu nad

Mohanem a Institutu Fritze Bauera, knihu s názvem „November 1938“, v níž podrobně zpracoval zmíněné téma.

V prologu se píše: „Nikdy předtím ani potom nestály statisíce Židovek a Židů proti tak rozdrážděnému obyvatelstvu a museli snášet bití a ponižování, zabíjení a vraždy...“

Většina čtenářů vezme tato tvrzení jednoduše na vědomí: Stojí to tady, černé na bílém! Přesto by někdo chtěl vědět, odkud Gross čerpal svoje informace, protože tenkrát ještě nebyl na světě. Místo důkazu se to citované jinými slovy vícekrát opakuje. Přitom existují spolehlivé zprávy ze všech částí Říše, které nabízejí k tomu opak. Ale zde nemáme prostor, abychom toto ne právě církevní téma blíže pojednali.

Jedna kapitola knihy nás katolíky zvláště oslovuje, a k ní bychom se chtěli vyjádřit. Má nadpis: „Reakce církve v Německu.“ Co se tam nabízí, není nic nového. Ale je to už proto správné?

Čteme: „Avšak Vatikán navzdory přsným vědomostem o událostech upustil od veřejné reakce. Ale také v Německu neprotestovala církev oficiálně proti pogromu.“ Pak je uveden jako výjimka dómský probošt Bernhard Lichtenberg. A dále se píše: „Když neuvažujeme tyto výjimky, vládl katolický antijudaismus a strach postavit se proti mocným... Snad padlo také zde s listopadem 1938 rozhodnutí, protože také všechny další kroky pronásledo-

vání Židů až k šoa nevyvolaly oficiální reakce katolické církve.“ Kde jsou doklady pro tato obvinění? Hledáme je marně.

Žádný historik dosud nenašel žádný podklad pro to, že by tenkrát padlo ze strany církve nějaké rozhodnutí proti pronásledovaným Židům. Kdy, kde, jak? Co se týká „antijudaismu“, mohl by Gross poukazovat na velkopáteční přímluvy,

Z „Der Stürmer“ (nacistický týdeník) č. 2/1939: „Ruku v ruce - některý biskup zapomněl na to, že v Bibli prostě stojí: Vábi-li tě zlí kluci, aj, tak je nenásleduj.“

v nichž byla také modlitba „pro perfidus Judaeis“, což se překládalo také „za nevěřící Židy“ nebo „za nevěrné Židy“. Latinský text měl mnoho set let starou tradici, v níž slovo „perfidus“ nabylo negativní příchuť - „perfidní“ (= proradný).

Kvůli tomuto jazykovému vývoji a také z důkladných úvah vznikly silné snahy pozměnit text těchto přímluv, aby se zamezilo nežádoucímu přídechu. Tato akce byla nesena známým sdružením Amici Israel, ke kterému v roce 1928 patřilo 19 kardinálů, 287 biskupů a asi 3000 kněží. Řím tenkrát řekl ještě „ne“, s poukazem na pasáže ze Starého i Nového zákona, třeba Žalm 78,57: „Byli věrolomní jako jejich otcové, selhávali...“

Aby se nedávala žádná podpora v Německu klíčícímu antisemitismu, odsoudilo 25. března 1928 Svaté oficium současně s poukázáním na uvedenou novelu bezbožnou nauku rasismu. Tenkrát papež odsoudil „všechnu závist a všechnu žárlivost mezi národy“, říká se tam: „Tak zavrhl také co nejostřeji nenávisť proti kdysi Bohem vyvolenému národu, totiž tu nenávisť, která se dnes označuje názvem »antisemitismus«.“ Zvláštní zmínku si zaslouží,

Zpřístupněna antická nekropole Vatikánského pahorku

Již v nejbližších dnech bude možné navštívit ve Vatikánu starověkou nekropoli rozloženou při někdejší Via Triumphalis. Vatikánská muzea propojila dvě archeologické zóny v jedinou o rozměrech více než jeden kilometr čtverečný. Zpřístupněny budou mauzolea a hroby datované od 1. století před Kristem po 4. století křesťanské éry. Historicky ležely na úpatí Vatikán-

ského pahorku. Díky postupnému sesouvání půdy se zachovaly ve velmi dobrém stavu a dosud v nich lze spatřit starověké mozaiky, fresky, štuky, sarkofágy a oltáře. Probíhající výzkum nebude přerušeno. Přístup do nekropole bude omezený na nevelké skupiny doprovázené průvodcem. Bude však možné se zaregistrovat přes internet.

Podle České sekce Rádia Vatikán

► že Amici Israel měli příznivce také v Německu. Kardinál Michael von Faulhaber, nejvýznačnější představitel katolické církve v Německu, byl jedním z nich.

Zpátky ke knize. Správné prý je: Ani papež, ani katolická církev v Německu neprotestovali výslovně proti pogromu v roce 1938! – Ani prelát Lichtenberg. Ten se „jenom“ modlil za Židy.

* * *

Kdo to čte, nemůže opomenout, aby kvůli této nečinnosti nepotřásl hlavou, když nezná bližší okolnosti. Tady je ale to nejdůležitější:

1. Už shora citované prohlášení Svátého stolce z roku 1928 popírá s největší zřetelností základní prvek nacistické ideologie, rasismus.

2. V srpnu 1932, tedy pět měsíců předtím, než se stal Hitler říšským kancléřem, vydala celoněmecká biskupská konference ve Fuldě „směrnice“, v nichž je napsáno: „Všechny ordinariáty prohlásily příslušnost k (Hitlerově) straně za nedovolenou, protože 1. část jejího programu, tak jak zní a jak bez výkladu musí být chápána, obsahuje bludná učení...“

3. Na Květnou neděli roku 1937 byla ze všech kazatelen katolické církve v Německu předčítána německy sepsaná encyklika, kterou papež zkoncipoval speciálně proti hitlerovskému Německu. Začínala slovy: „Mit brennender Sorge...“ (S palčivou starostí...) Také ta už nemohla být více jednoznačná. Vyjímáme z ní některé věty:

„Když někdo vyjímá rasu nebo národ nebo stát nebo státní formu, nositele státního násilí nebo jiné základní hodnoty uspořádání lidské společnosti – které uvnitř pozemského uspořádání zaujímají podstatné a čestné místo – z této jejich

V duchu „Vůdce“: Na Judovi je založena církev a bolševismus

pozemské hodnotové stupnice, činí z nich nejvyšší normu ze všech, dělá z nich náboženské hodnoty a modloslužebným kultem je zbožšťuje, ten obrací a falšuje Bohem doporučený pořádek věcí... Jenom povrchní duchové mohou propadnout bludnému učení o národním bohu a mluvit o nějakém národním náboženství...“

Také pod nadpisem „Čistá víra v Krista“ se odkazují „krev a rasa“ do svých mezí: „V evangeliu Ježíše Krista dosažený vrchol zjevení je závazný provždy. Toto zjevení nezná žádné dodatky..., které určití mluvčí současnosti chtějí odvodit z takzvaného mýtu o krvi a rase.“

Úvahy pod nadpisem „Čistá víra církve“ zdůrazňují stejnou hodnotu všech lidí: „Pod klenbou církve je místo a vlast pro všechny národy a jazyky, je prostor pro rozvoj všech vložených vlastností, předností, úkolů a povolání, daných všem od Boha Stvořitele a Vykupitele, jak jednotlivcům, tak národním společenstvím.“

4. Papež ukončil svoji vánoční promluvu roku 1942, poté co vzpomněl padlé vojáky, vdovy a sirotky, uprchlíky a oběti války, výzvou hledat mír: „Tuto přísahu dluží lidstvo těm statisícům, kteří bez vlastní viny, někdy jenom kvůli své národnosti nebo původu, jsou odsouzeni k smrti nebo vydáni pokračujícímu zbídačení.“ Národní socialisté pochopili, že jsou tím míněni oni.

5. Němečtí biskupové vícekrát sestavili a přečetli pastýřské listy, v nichž zdůrazňovali základní lidská práva. Tak třeba v březnu 1942 kardinál Faulhaber napsal: „My němečtí biskupové nebudeme ochaňovat, budeme protestovat proti usmrcování nevinných lidí. Klademe nejvyšší důraz na to, bojovat na odpovědném místě nejenom za náboženská a církevní práva, ale také za všeobecně lidská, Bohem propůjčená práva člověka. Na ctění a dodržování také těchto práv je zainteresován každý čestný člověk. Bez nich se musí celá západní kultura zhroutit... Každý člověk má přirozené právo na život a k životu potřebné statky.“

* * *

Nebyla to snad jasná slova, slova, která už dopředu odsoudila pogrom se vši jasností? Tenkrát bylo všem zřejmé, jak pachatelům, tak také obětem, že katolická církev tyto zločiny odsuzuje stejně rozhodně jako eutanázii, ke které papež také zvláště zaujal stanovisko.

Pachatelé – nacisté – nebyli ani slepí, ani hlouš. Dlouho před rokem 1933 a potom hleděli na katolickou církev jako na svoji velkou protivnici a od roku 1933 proti ní bojovali i fyzicky. K prvním obyvatelům koncentračních táborů patřili výrazně profilovaní katolíci, zrovna tak patřili k prvním obětem vražd systému, tak třeba žurnalista Fritz Gerlich, předseda katolické akce berlínského biskupství Erich Klausener, říšský vedoucí německé mládeže Adalbert Probst.

Několik málo týdnů před listopadovým pogromem 1938 napsaly stranické noviny NSDAP, der Völkische Beobachter, jasně a srozumitelně: „Vatikán odmítl rasové učení od začátku. Částečně proto, že bylo německým nacionálním socialismem poprvé veřejně oznámeno, a protože tento vyvodil z poznání první praktické závěry. Vždyť Vatikán byl k nacionálnímu socialismu v bojovém postavení. Vatikán musel

Vzájemná návštěva papeže Františka a Benedikta XVI.

23. prosince papež František navštívil emeritního papeže Benedikta XVI., aby mu popřál k vánočním svátkům. Benedikt XVI. přijal papeže Františka u vchodu do své rezidence (bývalého kláštera *Mater Ecclesiae*).

Po společné modlitbě v kapli následovalo asi půlhodinové soukromé setkání.

ni. Potom papež František v doprovodu svých osobních sekretářů pozdravil také ostatní obyvatele rezidence. 27. prosince pak Benedikt XVI. poctil papeže Františka svou návštěvou v Domě sv. Marty, kde společně poobědvali.

Podle zpráv tiskových agentur

Z myšlenek P. Josefa Grabmeiera

Slovo - příklad - modlitba

Tak mnoho věcí je ve světě postaveno na hlavu, bez ducha a bez rozumu, nakonec se nezdaří. Tak je tomu v hospodářství, tak je tomu v politice, tak je tomu také v životě jednotlivého člověka. U člověka je základem pro jeho utváření života Bůh, původní hybatel, zákonodárce a soudce světa. Lidem se „ztratila“ víra v živého Boha, vlastní cíl života. Jejich život se vyprázdnil a oni nevědí, co jim chybí. Svět, Evropa, naše země, vězí opravdu v hluboké krizi víry, kterou chce církev potkat skrze „Rok víry“ (od 11. 10. 2012 do 24. 11. 2013 - pozn. redakce). Jak ale zasáhneme ty pochybující, chybní, hledající, zstrašené? Myslí si: naším slovem, naším příkladem, naší modlitbou.

Apoštolát slova

Jak mnoho slov se vymění, slova, která zraní, otráví, vyhloubí příkopy, nebo zboří už existující věci. Nemá už konstruktiv-

ní, povzbudivé a pomáhající slovo žádné oprávnění? Ale ano! Necháme si všechno líbit a mlčíme k mnohému. Musíme spolu více mluvit, právě také o víře, právě také s lidmi na druhé straně „plotu“. Potřebujeme více odvahy.

Apoštolát příkladu

Mnozí se stydí za víru, neukazují ji na veřejnosti nebo projevují se jinak, než si myslí. To působí odpudivě. Naše upřímná láska k Bohu, naše pravé přátelství k lidem, naše aktivní připravenost k pomoci, naše srdečná dobrota otevírají mnoha lidem dveře k víře.

Apoštolát modlitby

„V každém čase se modleme a prosme, jak to vnuká Duch.“ (Ef 6,18)

Otevřeme svá srdce a zahrňme do modlitby také ty, s nimiž jinak nic nemáme, ty „chudé ve víře“.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 17/2013 přeložil -mp

rasové učení odmítnout také proto, že protireční dogmatu o rovnosti všech lidí, což je následkem katolického všeobecného nároku, a který sdílí, mimochodem řečeno, s liberály, Židy a komunisty.“

Katolíci seděli tedy vedle Židů na lavici obžalovaných režimem, což tenkrát každý věděl. Ale úplné zúčtování s nimi bylo odsunuto až na dobu po konečném vítězství, aby nebyly ohroženy válečné cíle. Proto není divu, že pogrom z roku 1938 nebyl zaměřen jenom proti Židům. Tak bylo napsáno v Mnichově ve „Výzvě všem! ... Národněsocialistický Mnichov demonstruje dnes večer ve 20 hodin ve 20 masových shromážděních... proti světovému židovství a jeho černým a rudým spojencům...“

Ti „černí“, to byli katolíci. Masy chápaví, přívrženci nacistické strany, táhly proti paláci mnichovského biskupa, poškodily zdi a hrozilo, že prorazí bránu.

Potom, co papež ve své vánoční promluvě roku 1942 vzpomenul zavražděné kvůli jejich původu, odsoudil nacistickou bezpečnostní službu: „On (papež) obviňuje skutečně německý národ z nespravedlnosti vůči Židům a činí se mluvčím Židů, válečných zločinců.“

Oběti - Jak vnímali Židé, zvláště v Německu, katolickou církev a ty katolíky, kteří zůstali věrní církvi a papeži? Orgán *Ústředního spolku německých občanů židovské víry* rozuměl citovanému prohlášení Vatikánu: „Nejvyšší místo katolické církve pranýřovalo v roce 1928 zcela jednoznačně antisemitismus jako nekřesťanský. Pro nás je pocit zodpovědnosti významný,

vyjádřil se na shromážděních, pocit zodpovědnosti vůči vnitřní pravdě náboženství a také vůči lidstvu.“

Nejznámějším kronikářem nacistické éry je k protestantismu obrácený Žid Victor Klemperer. Jeho tehdejší zážitky, rozhovory, dojmy naplnily osm svazků deníků neodhadnutelné hodnoty. Když mluví o katolících, pak vždycky s velkou úctou. Jsou protivníci režimu a sedí ve stejném člunu jako Židé.

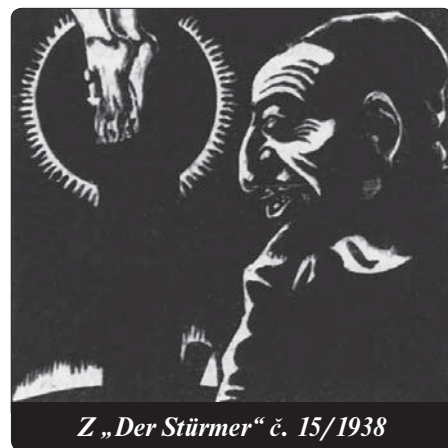
10. března 1933 si poznamenal, že jeho nekatolická žena 5. března zvolila katolické Centrum. Držela po všechny následující roky věrně s ním a sdílela šikanu, která byla uvalena na něho, na Žida.

28. července 1933 poznamenal: „Potkal jsem Besteho, nynějšího děkana... katolika: To nemůže (dlouho) trvat.“

30. října 1933: „Potkal jsem na lavici J.: Vyprávěl mi, že H. přestoupil od protestantů ke katolíkům. Nechce být prý druhohradým křesťanem, protože jeho matka byla Židovka.“

Tak to šlo skrze utrpení a útěk až ke šťastnému konci, k osvobození.

Hlavní synagoga v Mnichově musela být na Hitlerův příkaz už v létě 1938 zbo-

Z „Der Stürmer“ č. 15/1938

Z „Der Stürmer“ č. 46/1936

Židů a katolíků.) K velmi známým lidem, kteří pochválili církev, patří Albert Einstein, který už na konci roku 1940 vyznal: „Jenom katolická církev protestovala proti útokům Hitlera na svobodu. Až dosud jsem se o církev nezajímal, ale dnes cítím velký obdiv k církvi, která jako jediná měla odvahu bojovat za duchovní pravdu a mravní svobodu.“

Z obdivu a vděčnosti za neúnavnou pomoc ve prospěch pronásledovaných Židů přijal římský vrchní rabín Israel Zolli při své konverzi ke katolické církvi jméno Eugenio podle papeže Pia XII. Jeho zážitky vedly Victora Klemperera k úvaze (5. května 1945), „že bychom vlastně měli být katolíci“.

* * *

Měli bychom vzít v úvahu, že jako žalobci nevystupovaly oběti, ale potomci, kteří neměli vlastní zkušenosti, nehledě k tomu, že se nemohli vykázt hrdinskými činy. Jak je poctivé všechno zakrýt, co by tenkrát živým mohlo ulehčit? Církev je, jak je známo, církví svatých a hříšníků. Ale střež se těch, kteří pohrdají prikázáním: Nevydáš krivého svědectví proti bližnímu svému, a proto padají nespravedlivé rozsudky.

Pojďme nazpět k obviněním proti katolické církvi, citovaným v úvodu. Jak jsme se zmínili, nebyl nabídnut žádný doklad pro jejich správnost.

Pak si bere autor na mušku evangelické církve. A podívejme se: nabízí řadu přitěžujících textů. Proč ne také v těch odstavcích, které se zabývají katolickou církví? Jasná odpověď: Protože neexistují!

Někdo by se mohl ptát, proč papež nemluvil ještě zřetelněji. Holandsští biskupové mluvili ještě jasněji, a tím způsobili, že židovští katolíci z Holandska byli ihned deportováni, za což byli tamní biskupové vystaveni kritice. Hitlerovy iracionální reakce byly nevypočitatelné, jak dostatečně ukazuje pogrom z roku 1938. Encyklika „Mit brennender Sorge“ dokazuje, že se Hitler nedal odradit od svých cílů ani tak jasnými a ostrými slovy. Je velmi potěšitelné, že tato encyklika existuje, ale kladný efekt tenkrát zřejmě neměla.

Z Der Fels 11/2013 přeložil -mp

(Obrázky jsou ukázkou nacistické protikatolické propagandy.)

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Přináším vám Krále pokoje, aby On vám dal svůj mír. Vy, děti moje, modlete se, modlete se, modlete se. Plody modlitby bude vidět v obličejích lidí, kteří se rozhodli pro Boha a jeho království. Já, se svým Synem Ježíšem, vás všechny žehnám požehnáním pokoje. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. prosince 2013

Poselství Královny míru Jakobovi

Jak mu Gospa slíbila 12. září 1998, když ji každodenně viděl naposled, Jakov měl dnes odpoledne zjevení a obdržel následující poselství:

„Děti moje, Ježíš se dnes zvláštním způsobem chce ubytovat v každém z vašich srdcí a sdílet s vámi každou vaši radost i bolest. Proto, děti moje, podívejte se dnes zvláštním způsobem do svých srdcí a tažte se, zda mír a radost narozeného Ježíše skutečně uchvátily vaše srdce. Děti moje, nežijte ve tmě, směřujte ke světlu a k Božím spasení. Děti, rozhodněte se pro Ježíše a darujte Mu svůj život i svá srdce, neboť jen tak Nejvyšší bude moci působit ve vás a skrze vás.“

Medžugorje 25. prosince 2013

PŘEHLED AKCÍ V LORETĚ RUMBURK V ROCE 2014

VÝSTAVY V AMBITU:

do 2. 2. - Klášterní betlém v kostele sv. Vavřince, výstava *Betlémy dětí z mateřských a základních škol z Rumburku a Jiřikova*.

8. 2. - 27. 3. - Obnova Lorety Rumburk ve fotografiích. Fotografické ohlédnutí za obnovou a restaurováním barokní sakrální památky v letech 1996-2013. Připravila ŘKF Rumburk.

4. 3. - 15. 3. - Páter Ignác Stuchlý (1869-1953). Putovní výstava o životě a díle prvního českého salesiána. Připravili Salesiáni Dona Boska.

1. 4. - 30. 4. - Fotografie Josefa Zosera. Krajina Lužických hor a Šluknovska na snímcích rodáka z Jiřetína pod Jedlovou.

6. 5. - 30. 8. - Via Sacra. Setkání, která dojmají. Putovní výstava velkoformátových fotografií sakrálních památek z poutní stezky Via Sacra a prezentace kopie Malého postního plátna ze Žitavy. Pořádá Marketing-Gesellschaft Oberlausitz-Niederschlesien mbH.

2. 8. - 6. 9. - Tys mě vedl... Alois Klar (1763-1833) a péče o nevidomé v Čechách. Putovní výstava o zakladateli péče o nevidomé. Připravila FF UK Praha.

11. 9. - 30. 10. - Filipovský zázrak. Výstava o mariánském poutním místě ve Filipově. Připravili Filip Stojaník a ŘKF Jiřikov.

1. 11. - 29. 11. - Muzeum do ulic. Neobvyklá výstava nejzajímavějších exponátů z varnsdorfského muzea. Připravil Kruh přátel muzea Varnsdorf.

29. 11. 2014 - 2. 2. 2015 - Klášterní betlém v kostele sv. Vavřince, výstava kostelních jesliček z roku 1922.

KULTURNÍ AKCE:

Úterý 21. 1., 18.00-19.00 h. - Zimní večerní prohlídky Lorety při svíčkách a s vůní svařeného vína. Komentovaná setkání s historií za doprovodu duchovních písní. Prohlídka klášterního betléma a hra na varhany.

Pátek 16. 5., 20.00-23.00 h. - Loretánská noc 2014, hudební vystoupení, výtvarné dílny pro děti a čtení regionálních pověstí. Pořádá se v rámci Festivalu muzejních nocí 2014.

Pátek 23. 5., 17.00-20.00 h. - Noc kostelů 2014, přednáška, prohlídka, ztišení a meditace.

Sobota 31. 5., 10.00-13.00 h. - Den dětí v Loretě, výtvarné dílny, soutěže. Pořádá Mateřské centrum Větrník Rumburk.

Červenec a srpen, 20.00-21.30 h. - Večerní prohlídky Lorety a kostela sv. Vavřince při svíčkách, komentované prohlídky, zpěv duchovních písní, varhanní hudba.

Sobota 13. 9., 10.00-17.00 h. - Loretánské slavnosti 2014, celodenní hudební a divadelní program pro děti a rodiče, výročí posvěcení loretánské kaple. Pořádá se v rámci Dnů evropského dědictví.

Sobota 29. 11. - Zahájení adventu 2014, prezentace nově restaurovaných prostor v Loretě.

Prosinec 2014 a leden 2015 - Zimní večerní prohlídky Lorety při svíčkách a s vůní svařeného vína, komentované prohlídky, rorátní zpěvy, varhanní hudba, prohlídky betléma.

CÍRKEVNÍ AKCE:

Každé poslední úterý v měsíci od 15.00 h. - mše svatá v loretánské kapli.

14. 3. - 11. 4., pátek, 17.00-17.45 h. - pobožnost křížové cesty v ambitu.

Sobota 2. 8., 10.00-17.00 h. - odpustková církevní slavnost Porciunkule.

Neděle 10. 8., 9.30 h. - pouť ke sv. Vavřinci v kostele sv. Vavřince.

Sobota 13. 9. - slavnost výročí posvěcení loretánské kaple, pobožnost na Svatých schodech.

KONCERTY V KOSTELE SV. VAVŘINCE:

Sobota 18. 10., 18.00 h. - ambit Lorety, koncert ke cti sv. Lukáše.

Pondělí 22. 12., 16.30 h. - adventní koncert sboru Šenováčků a Tyršovské zvonky.

Pátek 26. 12., 17.00 h. - J. J. Ryba: Česká mše vánoční. Koncertní provedení pastorální mše. Účinkuje Vilemovský chrámový sbor za doprovodu hudebníků Šluknovského výběžku.

Pro návštěvníky Lorety je připravena novinka, spuštěny byly oficiální webové stránky www.loretarumburk.cz. Začátkem roku 2014 bude spuštěna i německá verze webu pro návštěvníky ze Spolkové republiky Německo.

ÚSTR zveřejnil archiv českého vysílání Rádia Vatikán

Ústav pro studium totalitních režimů ve spolupráci s českou redakcí Rádia Vatikán a Archivem bezpečnostních složek zveřejnil na svých webových stránkách rozsáhlý archiv vysílání české redakce Rádia Vatikán z let 1950–1992. Archiv obsahuje přibližně 70 000 stran převážně strojopisných dokumentů, které jsou významným historickým pramenem.

Československé vysílání Rádia Vatikán bylo zahájeno na žádost pražského arcibiskupa Josefa Berana z 23. února 1947. Poprvé čeština a slovenština zazněla 22. dubna 1947. Od 24. prosince 1947 pak redakce vysílala pravidelně třikrát týdně. Od listopadu 1949 se česká a slovenská redakce oddělily. V Československu po nastolení totalitního režimu se jejich programy staly zejména pro katolické křesťany navzdory rušení vyhledávaným zdrojem informací především o náboženském životě ve světě. Českou redakci tvořili v zahraničí žijící jezuité: Václav Feřt, Alois Kořínek, Adolf Pelikán, Petr Ovečka, Josef Koláček a Josef Čupr. Od šedesátých let také pan Miloš Turek. Patrně nejznámější český jezuita, Tomáš kardinál Špidlík, přispíval do vysílání pravidelně od roku 1951 až do své smrti v roce 2010. Archiv obsahuje mnohé jeho promluvy dokonce v rukopisné podobě.

Současný vedoucí české redakce Rádia Vatikán P. Milan Glaser SJ ke zpřístupnění archivu uvedl: „Třebaže se archivní

texty roku 1949 a dvou měsíců roku 1963 nedochovaly, je zpřístupnění tohoto toku medializovaných dějin významným počinem, který prospěje obci historiků i společenské paměti.“

„Spatřit na webových stránkách kompletní, perfektní a přehledný zdigitalizovaný archiv, to pro mě znamená velkou radost,“ říká Stanislava Vodičková. „A určitě nejenom pro mě, ale pro všechny badatele. Výsledek je přístupný každému zájmu, což jsme od začátku měli v úmyslu.“

Projekt digitalizace archivu vysílání české redakce Rádia Vatikán zahájil na podzim 2011 odbor informatiky a digitalizace ÚSTR na základě dohody mezi oběma institucemi. Archiv obsahuje převážně strojopisné předlohy odvysílaných textů z let 1950–1992. Ve spolupráci s Archivem bezpečnostních složek byla po převezení archivu do Prahy nejdříve provedena odborná prohlídka a uspořádání dokumentů, které byly následně digitalizovány. Elektronická podoba archivu byla na těchto stránkách zveřejněna 16. prosince 2013. V současnosti se realizuje digitalizace archivu vysílání slovenské redakce Rádia Vatikán.

Tím práce ovšem nekončí: na rok 2014 garantka projektu S. Vodičková chystá edici dokumentů Rádia Vatikán s pracovním názvem „Ohlasy perzekuce katolické církve v Československu na vlnách Vatikánského rádia“.

Archiv je dostupný na internetové stránce ÚSTR

<http://www.ustrcr.cz/cs/archiv-vysilani-ceske-redakce-radia-vatikan>.

Snoubenci pozváni na sv. Valentina do Říma

Papež František pozval do Vatikánu na sv. Valentina (14. února) všechny snoubence připravující se na vstup do manželství. Setkání organizované Papežskou radou pro rodinu nese název „Radost říci si navždy ano“. Na setkání by mělo být možné se přihlásit prostřednictvím diecézních rodinných center, či přímo u Svatého stolce na e-mailové adrese events@vatican.va.

Podle zpráv tiskových agentur

Institut pro křesťanskou kulturu
vás srdečně zve na

POUTNÍ ZÁJEZD ŘÍM, ORVIETO, FLORENCIE ve dnech 20. – 26. března 2014.

Putujeme a modlíme se za mír ve světě.

Program: 1. den (čtvrtek 20. 3.) – odjezd z Jemnice (17.00) přes Mor. Budějovice (17.20), Znojmo (17.40), noční přejezd přes Rakousko, Benátky, Padovu, Florencii a Orvieta do Říma.

2. den (pátek 21. 3.) – cestou do Říma navštívíme Orvieta, nejpozoruhodnější město v Umbrii, vystavené Etrusky. Ve 3. stol. je dobyli Římané, po pádu Římské říše je ovládli Gótové a Langobardi. Ve středověku bylo připojeno k církevnímu státu a stalo se oblíbeným sídlem papežů. Nejvýznamnější památkou Orvieta je Dóm, o kterém papež Lev XIII. prohlásil, že je to „zlatá lilie italských katedrál“. Připomíná bolsenský zázrak z r. 1263, na jehož památku ustanovil papež Urban svátek Božho Těla. Ve městě najdeme řadu památek všech důležitých epoch, z nichž nejstarší pocházejí z doby Etrusků. Po příjezdu do Říma se ubytujeme, odpoledne první seznámení s Římem – Fontána di Trevi, Piazza Navona s Berniniho fontánou čtyř řek, Pantheon.

3. den (sobota 22. 3.) – prohlídka Vatikánu. Náměstí Sv. Petra s bazilikou, Andělský hrad, Vatikánská muzea a Sixtinská kapele. Navečer procházka antickým městem.

4. den (neděle 23. 3.) – centrum starověkého Říma – nejvyšší z původních sedmi římských pahorků Kapitol s kostelem Santa Maria d'Aracoeli, památník Viktora Emanuela II., Forum Romanum, Koloseum, socha Mojžíše od Michelangela, bazilika sv. Klimenta s ostatky sv. Cyrila, bazilika San Giovanni v Lateránu a Svaté schody...

5. den (pondělí 24. 3.) – pokračování v prohlídce Říma a okolí, odpoledne odjezd do Florencie, centra Toskánska.

6. den (úterý 25. 3.) – prohlídka Florencie, kde začala nová historická epocha – renesance. Navečer odjezd domů.

7. den (středa 26. 3.) – návrat v dopoledních hodinách.

S pobytem v Římě a ve Florencii jsou spojeny mše svaté s doprovodem chrámového sboru z Jemnice a účast na slavnosti Zvěstování ve Florencii Capodanno Fiorentino. Pro veřejnost vystoupí také Jemnické divertimento a žáci ZUŠ v Moravských Budějovicích.

Informace a přihlášky na pouť:

Institut pro křesťanskou kulturu, 675 41 Nové Syrovce 157 • tel. +42 728 272 760 • e-mail: eva.balikova@seznam.cz • www.institut-hradiste.cz.

Cena: 5 480 Kč; účinkující ZUŠ 4 480 Kč. V ceně je zahrnuta doprava luxusním zájezdovým autobusem, 4x ubytování v blízkosti centra, 4x snídaně, 1x večeře. Ostatní večeře je možné doobjednat během pobytu. Prosíme, kancionály vezměte s sebou. V ceně není zahrnuta hromadná městská doprava, pojištění a vstupy (doporučujeme 50 €).

Pondělí 13. 1. 2014: 6:05 Octava dies (750. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Mladí talenti mezi věřícími 7:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly 7:25 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 7:45 Přejeme si... 8:05 Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček 8:25 Pro víta mundi (80. díl): Jan Špilar 9:25 NOEkreace (209. díl) 9:40 Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně 10:10 Jde o život (4. díl): Čin 11:40 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Grace live 14:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:30 Příběhy odvahy a víry: Petr Čadajev (8. díl): Bláznova obhajoba 15:00 Noční univerzita: P. Rastislav Kršák SVD – Papua-Nová Guinea (1. část) 16:10 V souvislostech (35. díl) 16:30 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepče 16:50 Hudební magazín Mezi pražci 17:30 Vlci v Lužici 18:05 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 18:15 Sme ich rodina 18:25 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 18:30 Bible pro nejmenší: Ztracená ovečka [P] 18:40 Pod lupou: Slovenská katolická charita v Africe [P] 19:10 Ars Vaticana (8. díl) 19:20 Přejeme si... 19:35 Hornolidečko – Skály 19:40 Zprávy z Věčného města: 13. 1. 2014 [P] 20:00 Dům nejen ze skla (2. díl) [L] 21:05 Na koberečku [P] 21:15 Terra Santa News: 8. 1. 2014 21:35 Dar z Medugorje 22:00 Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? 23:20 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:55 Kulatý stůl: Ad limina 2014.

Úterý 14. 1. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 13. 1. 2014 6:15 Cena Celestýna Opitze 7:40 Hlubinami vesmíru 8:25 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 8:35 Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková 9:30 Poselství svatých: Svatý Petr 9:40 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:15 Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? 11:40 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 11:45 Bible pro nejmenší: Ztracená ovečka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. 12:15 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 12:45 Zprávy z Věčného města: 13. 1. 2014 12:55 Krasohled (1. díl) 13:25 Školy naděje 13:40 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly 14:05 Ars Vaticana (8. díl) 14:15 Abraháмова cesta 14:25 Kulatý stůl: Ad limina 2014 16:00 Budu pomáhat: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením 16:10 Přejeme si... 16:25 Cesta do turecké země (1. díl) 16:45 Vladyka 17:05 Kapka v moři 17:35 Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček 18:00 Noeland (49. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Josefův plášť [P] 18:40 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 18:45 Dávní hrdinové: Opravdová víra 19:10 NOEkreace (209. díl) 19:20 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 19:40 Zpravodajské Noeviny (546. díl): 14. 1. 2014 [P] 20:00 Misie naživo – Lékaři bez hranic [L] 21:05 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepče 21:25 Přejeme si... 21:40 Zpravodajské Noeviny (546. díl): 14. 1. 2014 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 13. 1. 2014 22:20 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (87. díl) 23:40 Terra Santa News: 8. 1. 2014 0:05 Organ v nebi 0:30 Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha.

Středa 15. 1. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny (546. díl): 14. 1. 2014 6:20 Dar z Medugorje 6:40 Noční univerzita: P. Rastislav Kršák SVD – Papua-Nová Guinea (1. část) 7:45 NOEkreace (209. díl) 7:55 Melódia dúhy 8:10 Harfa Noemova 8:35 Ars Vaticana (8. díl) 8:45 Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr 9:50 Zprávy z Věčného města: 13. 1. 2014 10:00 Generální audience [L] 11:30 Lidé na cestě 11:45 Bible pro nejmenší: Josefův plášť 11:50 Sedmihlásky: Vyletěla

sojka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Dům nejen ze skla (2. díl) 13:50 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 14:00 Poselství svatých: Svatý Petr 14:10 Jde o život (4. díl): Čin 15:45 Na koberečku 16:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (87. díl) 17:25 Můj Bůh a Walter: Mše II. [P] 18:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Bible pro nejmenší: Josef otrokem [P] 18:35 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 18:40 Zprávy z Věčného města: 13. 1. 2014 18:50 Na La Salettě s Boženou Rajnušovou 19:15 Terra Santa News: 15. 1. 2014 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval (33. díl) [L] 21:15 BET LECHEM – vnitřní domov (26. díl): YURI SANKO – kněz a tajemník metropolitě Běloruska 21:30 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Restituční trochu jinak [P] 22:25 Zpravodajské Noeviny (546. díl): 14. 1. 2014 22:40 Hornolidečko – Skály 22:50 NOEkreace (209. díl) 23:00 Generální audience papeže 23:30 Příběhy odvahy a víry: Petr Čadajev (8. díl): Bláznova obhajoba 0:05 Cena Celestýna Opitze.

Čtvrtek 16. 1. 2014: 6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (40. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:25 Pod lupou: Slovenská katolická charita v Africe 6:50 BET LECHEM – vnitřní domov (26. díl): YURI SANKO – kněz a tajemník metropolitě Běloruska 7:05 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 7:35 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepče 8:00 Cesta do turecké země (1. díl) 8:20 Terra Santa News: 15. 1. 2014 8:40 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 9:40 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 10:05 Kulatý stůl: Ad limina 2014 11:40 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 11:45 Bible pro nejmenší: Josef otrokem 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. 12:15 Cena Celestýna Opitze 13:40 Generální audience papeže 14:10 Organ v nebi 14:35 Noeland (49. díl) 15:05 Dům nejen ze skla (2. díl) 16:10 Zpravodajské Noeviny (546. díl): 14. 1. 2014 16:25 Ars Vaticana (9. díl) [P] 16:35 Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky 17:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly 17:30 Kouzlo štipky varhan 17:45 NOEkreace (209. díl) 18:00 Dávní hrdinové: Opravdová víra 18:25 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 18:30 Bible pro nejmenší: Josef sytí Egypťany [P] 18:40 Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková 19:30 Budu pomáhat: Okamžik 19:40 Zpravodajské Noeviny (547. díl): 16. 1. 2014 [P] 20:00 Cvrlikání (24. díl) [L] 21:10 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 21:40 Zpravodajské Noeviny (547. díl): 16. 1. 2014 22:00 P. S. 22:10 Přejeme si... 22:25 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:55 Můj Bůh a Walter: Mše II. 23:25 Poselství svatých: Svatý Petr 23:35 Vše pro mého krále a královnu 0:05 Zpravodajské Noeviny (547. díl): 16. 1. 2014 0:20 Skryté poklady: Vladimír 0:50 Z Nursie na Sampor.

Pátek 17. 1. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny (547. díl): 16. 1. 2014 6:20 NOEkreace (209. díl) 6:30 Hudební magazín Mezi pražci 7:15 Příběhy odvahy a víry: Petr Čadajev (8. díl): Bláznova obhajoba 7:50 Jak potkávat svět 9:15 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Restituční trochu jinak 10:10 Na koberečku 10:20 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 10:30 Dům nejen ze skla (2. díl) 11:30 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 11:40 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 11:45 Bible pro nejmenší: Josef sytí Egypťany 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Přejeme si... 13:00 Ars Vaticana (9. díl) 13:10 BET LECHEM – vnitřní domov (26. díl): YURI SANKO – kněz a tajemník metropolitě Běloruska 13:25 Grace live 14:40 Krasohled (1. díl) 15:10 Dar z Medugorje 15:30 Pod lupou: Slovenská katolická charita v Africe 16:00 Zpravodajské

Noeviny (547. díl): 16. 1. 2014 16:15 Harfa Noemova 16:40 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 17:00 Misie naživo – Lékaři bez hranic 18:00 O dvou pochodech [P] 18:10 Lidé na cestě 18:25 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 18:30 Bible pro nejmenší: Josefovi bratři [P] 18:40 Můj Bůh a Walter: Mše II. 19:10 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 19:40 Zprávy z Věčného města: 17. 1. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: Rok povolání [L] 21:40 Na koberečku 21:50 Čiernobiely svet 22:00 Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková 23:35 Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky 0:10 Drslavice 0:20 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly 0:45 Světoznámé výšivky z Cífera.

Sobota 18. 1. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 17. 1. 2014 6:15 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 6:30 Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky 7:00 BET LECHEM – vnitřní domov (26. díl): YURI SANKO – kněz a tajemník metropolitě Běloruska 7:15 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepče 7:35 Kapka v moři 8:10 Poselství svatých: Svatý Petr 8:25 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 8:30 Noeland (49. díl) 9:00 Dávní hrdinové: Opravdová víra 9:30 Můj Bůh a Walter: Mše II. 10:00 Jde o život (4. díl): Čin 11:45 Zprávy z Věčného města: 17. 1. 2014 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:10 P. S. 12:20 Zpravodajské Noeviny (547. díl): 16. 1. 2014 12:35 Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí 13:10 Cesta do turecké země (1. díl) 13:30 Budu pomáhat: Okamžik 13:40 Cvrlikání (24. díl) 14:50 Terra Santa News: 15. 1. 2014 15:10 NOEkreace (209. díl) 15:20 Přejeme si... 15:35 Platinové písničky (9. díl): Dechovka 16:10 Pro víta mundi (82. díl): Mgr. Mojmir Kovář 16:50 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 17:15 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 17:30 Skryté poklady: Vladimír 18:00 Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy 18:25 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 18:30 Bible pro nejmenší: Josefovi bratři 18:40 Misie naživo – Lékaři bez hranic 19:40 V souvislostech (36. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (53. díl): Jiří Bonaventura Štívar 20:55 Harfa Noemova [P] 21:20 V pohorách po horách – Krúpova hoľa 21:30 Šovanek 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 17. 1. 2014 22:20 Hlubinami vesmíru 23:00 Noční univerzita: P. Rastislav Kršák SVD – Papua-Nová Guinea (1. část) 0:10 Grace live.

Neděle 19. 1. 2014: 6:15 Lidé na cestě 6:30 Ars Vaticana (9. díl) 6:40 Cesta do turecké země (1. díl) 7:00 Cvrlikání (24. díl) 8:10 Pod lupou: Slovenská katolická charita v Africe 8:35 Dar z Medugorje 9:00 Na pořadu rodina – Povolání dětí 10:05 Zprávy z Věčného města: 17. 1. 2014 10:30 Mše svatá z Dolních Bojanovic [L] 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (36. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:35 Platinové písničky (10. díl): Dechovka 14:05 Cesta k andělům (53. díl): Jiří Bonaventura Štívar 14:55 Budu pomáhat: Okamžik 15:05 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Restituční trochu jinak 16:00 V souvislostech (36. díl) 16:20 NOEkreace (210. díl) [P] 16:30 Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka 16:55 Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojiňa 17:00 Noeland (49. díl) 17:30 Můj Bůh a Walter: Mše II. 18:00 Zprávy z Věčného města: 17. 1. 2014 18:10 Misie naživo – Lékaři bez hranic 19:10 BET LECHEM – vnitřní domov (26. díl): YURI SANKO – kněz a tajemník metropolitě Běloruska 19:25 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Ohlédnutí za Festivalem dobrých zpráv 2013 [P] 22:05 Dům nejen ze skla (2. díl) 23:05 Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí 23:35 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:10 Ars Vaticana (9. díl) 0:20 Žijeme mezi vámi 0:40 O dvou pochodech.

Liturgická čtení

Neděle 12. 1. – svátek Křtu Páně
 1. čt.: Iz 42,1-4.6-7
 Ž 29(28),1-2.3ac-4.3b+9b-10
 Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)
 2. čt.: Sk 10,34-38
 Ev.: Mt 3,13-17
Slovo na den: V něm mám zalíbení.

Pondělí 13. 1. – nez. památka sv. Hilária
 1. čt.: 1 Sam 1,1-8
 Ž 116B(115),12-13.14+17.18-19
 Odp.: 17a (*Přinesu ti oběť diků, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mk 1,14-20
Slovo na den: Ihned nechali sítě.

Úterý 14. 1. – ferie
 1. čt.: 1 Sam 1,9-20
 1 Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd
 Odp.: 1a (*Mé srdce jása v Bohu, mém spasiteli.*)
 Ev.: Mk 1,21b-28
Slovo na den: Přišel jsi nás zahubit?

Středa 15. 1. – ferie
 1. čt.: 1 Sam 3,1-10.19-20
 Ž 40(39),2+5.7-8a.8b-9.10
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 Ev.: Mk 1,29-39
Slovo na den: Nedovoloval ztým duchům mluvit.

Čtvrtek 16. 1. – ferie
 1. čt.: 1 Sam 4,1-11
 Ž 44(43),10-11.14-15.24-25
 Odp.: 27b (*Výsvoďte nás, Pane, pro svou lásku!*)
 Ev.: Mk 1,40-45
Slovo na den: Ne abys někomu o tom říkal.

Pátek 17. 1. – památka sv. Antonína
 1. čt.: 1 Sam 8,4-7.10-22a
 Ž 89(88),16-17.18-19
 Odp.: srov. 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)
 Ev.: Mk 2,1-12
Slovo na den: Udělali otvor.

Sobota 18. 1. – památka Panny Marie Matky jednoty křesťanů
 1. čt.: 1 Sam 9,1-4.17-19; 10,1a
 Ž 21(20),2-3.4-5.6-7
 Odp.: 2a (*Hospodine, z tvé síly se raduje král.*)
 Ev.: Mk 2,13-17
Slovo na den: U stolu s ním.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce
 Vás srdečně zvou na volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov PANE, NAUČ NÁS MODLIT SE**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem rodiny. Duchovní obnova na téma **Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?** se uskuteční **ve dnech 18.-19. ledna 2014**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 13. ledna 2014** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Zveme na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku** u Olomouce. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hodiny chůze**. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45 – 13.00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13.00 hod.) nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné sednout na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. Termín poutě je **9. února 2014**. **Blíže informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA POMÁHÁJÍ OBĚTEM TAJFUNU NA FILIPÍNÁCH

Obětem tajfunu Haiyan, který v listopadu 2013 zasáhl střední část Filipín, můžete pomoci i prostřednictvím Papežských misijních děl v České republice. Ničivý vítr o síle více než 200 km v hodině a nárazová vlna ve výšce pěti metrů způsobily rozsáhlé škody a vyžádaly si přes deset tisíc obětí na lidských životech.

V těchto oblastech již působí i Papežská misijní díla, která v koordinaci s místními katolickými diecézemi prosí o pomoc. Peníze od dárců budou použity na nejn nutnější pomoc pro chudé a trpící děti na Filipínách. Hrazeno bude např. jídlo, lékařská asistence a zajištění školního vzdělání, ubytování v internátech a centrech pro děti.

Pomoc zajišťují Papežská misijní díla, Špindlerův Mlýn 33, 543 51 • tel.: 499 433 058 nebo 604 838 882 • e-mail: pmd@missio.cz • internet: www.missio.cz. **Číslo účtu: 72540444/2700, variabilní symbol: 40**. Do zprávy pro příjemce uveďte: **Filipíny**. Ti, kdo věnují finanční pomoc, se mohou zaregistrovat jako „dárci misie“. Zájemci mohou obdržet potvrzení pro daňové účely.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. LEDNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 1.		PO 13. 1.		ÚT 14. 1.		ST 15. 1.		ČT 16. 1.		PÁ 17. 1.		SO 18. 1.			
Antifona	261	288	826	928	841	945	857	961	873	978	1754	1975	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	261	288	827	928	842	945	857	962	873	978	1755	1975	1653	1870		
Antifony	262	289	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	1278	1418		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	813	914		
Krátké čtení a zpěv	262	289	831	933	847	950	861	966	877	983	1756	1977	1279	1418		
Antifona k Zach. kantiku	263	290	831	933	847	950	861	966	877	983	1757	1977	1279	1418		
Prosby	263	290	831	933	847	951	861	966	878	983	1757	1977	1279	1418		
Závěrečná modlitba	263	291	1277	1416	847	951	862	967	878	984	1278	1417	1279	1419		
Modlitba během dne:																
Hymnus	227	249	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	264	291	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	1035	1155	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	264	291	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	263	291	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 11. 1.															
Hymnus	261	288	265	292	837	939	852	956	867	972	883	989	1760	1981	915	1024
Antifony	260	286	265	293	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	230	252	238	261	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	260	287	266	293	840	943	856	960	871	976	887	994	1763	1983	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	260	287	266	294	840	943	856	960	871	977	887	994	1764	1984	688	777
Prosby	261	287	266	294	841	944	856	960	872	977	888	994	1764	1984	918	1028
Záv. modlitba	263	291	263	291	1277	1416	857	961	872	977	888	995	1278	1417	689	778
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

RECEPTY SVATÉ HILDEGARDY

Jany Fournier-Rossetová • Z francouzštiny přeložila Renata Divišová • Ilustrace Františka Lachmanová • Odpovědná redaktorka Anna Pokorná

Recepty, které obsahuje tato kniha, vycházejí z poznatků sv. Hildegardy o přírodě a o léčení zdravou stravou a bylinkami. I když není snadné přizpůsobit učení ze 12. století uchu našich současníků, byly všechny recepty vyzkoušeny. Jsou složeny pouze z potravin, koření nebo bylinek, které jsou „lehké, stravitelné, dodávají životní síly“ nebo obsahují ingredience, které sv. Hildegarda preferovala kvůli jejich příznivým účinkům na lidské tělo i psychiku. Chceme-li však věrně interpretovat Hildegardin koncept zdravé životosprávy, nemůžeme opomenout, že svorníkem všeho je pro tuto moudrou ženu nikoliv zdravá strava, ale život v lásce.

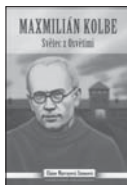
*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x165 mm, 152 stran, 149 Kč*

MAXMILIÁN KOLBE • SVĚTEC Z OSVĚTIMI

*Elaine Murrayová Stoneová • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka
Odpovědná redaktorka Tereza Hubáčková*

Svatý Maxmilián Kolbe (1894–1941) byl katolický kněz a řeholník, zakladatel dvou klášterů a tiskáren v Polsku a Japonsku, misionář a nakonec i mučedník. Kniha přináší životopis tohoto statečného muže, který obětoval v koncentračním táboře svůj život namísto spolupřevězně a nakonec zemřel po ně-

kolika dnech v táborové hladomorně, kde se do posledního dechu ještě modlil a povzbuzoval ostatní odsouzené na smrt.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 132x190 mm, 120 stran, 149 Kč*

NEJLEPŠÍ ŽIDOVSKÉ VTIPY

Salcia Landmannová • Z němčiny vybral Jaroslav Schrötter a přeložil Štěpán Sirovátka • Ilustrace Vojtěch Domlátel

Sbírka židovských vtípů není jen ledajakou knížkou pro zasmání. Učíme se tu uprostřed zoufalství zahlédnout paprsek lidskosti a naděje, hledíme na svět a jeho nedokonalost se zdravým odstupem a nadhledem.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 117x180 mm, 112 stran, 129 Kč

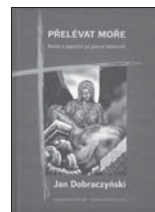

PŘELÉVAT MOŘE

*Jan Dobraczyński • Z polštiny přeložil Lubomír Nakládal
Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová*

Děj se odehrává v Evropě v blízké budoucnosti, kdy je prakticky celý světadíl zničen obrovskou katastrofou. Neexistuje Vatikán, papež je mrtev a zbylí kněží jsou postaveni před nelehký úkol: zajistit, aby církev nadále plnila funkci, která jí byla světe- na nejvyšší autoritou. Nový papež učiní závažné rozhodnutí, kterým příběh vyústí do překvapivého závěru. Kniha není jen pouhé katolické sci-fi, ale přivádí čtenáře také k hlubokému zamyšlení nad vlastním vztahem k Bohu.

*Karmelitánské nakladatelství • Vydání třetí,
v KNA první • Váz., A5, 224 stran, 249 Kč*

Objeďnávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.